

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ท.ป. ๑๐๑/๒๕๔๔

เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร

มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ เดرس แห่งประมวลรัษฎากร และกฎหมายว่างบบที่ ๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยภาษีเงินได้ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎหมายว่างบบที่ ๒๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๕) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยภาษีเงินได้ อธิบดีกรมสรรพากรสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งไม่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ตามหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓/๑ และข้อ ๓/๒ แห่งคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

“ข้อ ๓/๑ ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ ผู้รับซึ่งเป็น

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย นอกจากที่ระบุใน (๒) หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตรา ร้อยละ ๓.๐

(๒) บุคลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้แต่ไม่รวมถึงบุคลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๗ (๗) (๖) แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ ๑๐.๐ ข้อ ๓/๒ ให้บิรยักษ์หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้เพิ่มประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(๑) บิรยักษ์หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย นอกจากที่ระบุใน (๒) หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ ๓.๐

(๒) บุคลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้แต่ไม่รวมถึงบุคลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๗ (๗) (๖) แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ ๑๐.๐”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๙ เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้เพิ่มประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๑๕/๒๕๓๐ เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้เพิ่มประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ให้ผู้จ่ายเงินได้เพิ่มประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้ หักภาษี ณ ที่จ่าย

(๑) ธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้เพิ่งประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทยนอกจากที่ระบุใน (ข) แต่ไม่รวมถึงธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ ๐.๐

(ข) บุลนิชหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้แต่ไม่รวมถึงบุลนิชหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๔๗ (๓) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ ๐.๐

(๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้จ่ายเงินได้ที่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตาม (๑) เป็นผู้จ่ายเงินได้เพิ่งประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร เนพะที่เป็นดอกเบี้ยพันธบตรดอกเบี้ยหุ้นกู้ ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็นธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ ๐.๐

(๓) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้จ่ายเงินได้ที่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตาม (๑) เป็นผู้จ่ายเงินได้เพิ่งประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร เนพะที่เป็นดอกเบี้ยพันธบตรดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับ

ຕັ້ງຄູກທັກກາຍີໄວ ພ ທີ່ຈ່າຍຕາມກຸ່ມາຍວ່າດ້ວຍກາຍີເຈີນໄດ້ປີໂຕເລີຍມເພາະສ່ວນ
ທີ່ເລື່ອຈາກຄູກທັກກາຍີໄວ ພ ທີ່ຈ່າຍຕາມກຸ່ມາຍດັ່ງກ່າວ ພລດ່າງຮະຫວ່າງຮາຄາໄດ້ຄອນ
ກັບຮາຄາຈໍາຫນ່າຍຕໍ່ເຈີນຫຼືອຕරາສາຮແສດງສຶກສີໃນໜີ້ທີ່ບໍລິຫານຫຼືອຫ້າງຫຸ້ນສ່ວນນິຕິບຸກຄລ
ຫຼືອນິຕິບຸກຄລອື່ນເປັນຜູ້ອອກ ແລະຈໍາຫນ່າຍຄັ້ງແຮກໃນຮາຄາຕໍ່ກ່າວຮາຄາໄດ້ຄອນ ໄກສະແໜ
ຜູ້ຮັບຈຶ່ງເປັນ

(ก) ບໍລິຫານຫຼືອຫ້າງຫຸ້ນສ່ວນນິຕິບຸກຄລທີ່ປະກອບ
ກິຈການໃນປະເທດໄທຢັນອາການທີ່ຮະນຸໃນ (ໜ) ແຕ່ໄໝຮັວນຄື່ງຮາຄາຕາມກຸ່ມາຍ
ວ່າດ້ວຍກິຈການພາຜົນໝາຍໝີ່ ຫຼືບໍລິຫານຕາມກຸ່ມາຍວ່າດ້ວຍກິຈການປະກອບຮູຮັກຈິເງິນທຸນ
ຮູຮັກຈິກລັກທຽບໝາຍໝີ່ ແລະຮູຮັກຈິເກຣດິຕິພອງຊີເອົ່ງ ທັກກາຍີ ພ ທີ່ຈ່າຍ ໂດຍຄໍານວັນຫັກໄວ
ໃນອັດຮາຮ້ອຍລະ ១.០

(ໜ) ນຸລັນທີຫຼືອສາມາຄມທີ່ປະກອບກິຈການຈຶ່ງມີຮາຍໄດ້
ແຕ່ໄໝຮັວນຄື່ງນຸລັນທີຫຼືອສາມາຄມທີ່ຮັບມືນຕີປະກາສກຳຫັນດ ຕາມມາຕາຮາ ៤៧ (៣) (ໜ)
ແໜ່ງປະນວລຮັບຢູ່ກາງ ທັກກາຍີ ພ ທີ່ຈ່າຍ ໂດຍຄໍານວັນຫັກໄວໃນອັດຮາຮ້ອຍລະ ១០.០”

ຂ້ອ ៣ ໄກສະແໜຄວາມຕ່ອໄປນີ້ເປັນຂ້ອ ១២/១ ຂ້ອ ១២/២ ຂ້ອ ១២/៣ ແລະ
ຂ້ອ ១២/៤ ແໜ່ງຄໍາສັ່ງກຽມສຽງພາກຮ່າງທີ່ ກ.ປ. ៤/២៥៥៥ ເຮື່ອງ ສັ່ງໄກຜູ້ຈ່າຍເຈີນໄດ້ພຶ້ງ
ປະເມີນຕາມມາຕາຮາ ៤០ ແໜ່ງປະນວລຮັບຢູ່ກາງ ມີຫັ້ນທີ່ທັກກາຍີເຈີນໄດ້ ພ ທີ່ຈ່າຍ
ລົງວັນທີ ២៦ ກັນຍາຍນ ພ.ສ. ២៥៥៥

“ຂ້ອ ១២/១ ໄກສະແໜບໍລິຫານຫຼືອຫ້າງຫຸ້ນສ່ວນນິຕິບຸກຄລ
ຫຼືອນິຕິບຸກຄລອື່ນ
ຈຶ່ງເປັນຜູ້ຈ່າຍເຈີນໄດ້ພຶ້ງປະເມີນຕາມມາຕາຮາ ៤០ (៤) ເພາະທີ່ເປັນກິຈການຈ່າຍເຈີນໄດ້ຈາກ
ກິຈການໃຫ້ບໍລິຫານຫຼືອຫ້າງຫຸ້ນສ່ວນນິຕິບຸກຄລ
ກິຈການທີ່ກຳຫັນດໄວໃນຂ້ອ ៥ ຂ້ອ ៥ (៥) ຂ້ອ ១០ ຂ້ອ ១២
ແລະຂ້ອ ១២/៣ ແຕ່ໄໝຮັວນຄື່ງກິຈການຈ່າຍຄ່າໂດຍສາຮສໍາຫັນການຂົ່ງສ່າງສາຮຣະ ຄໍາບໍລິການ
ຂອງໂຮງແນນ ຄໍາບໍລິການຂອງກັດຕາຄາຮ ແລະຄ່າເນັ້ນປະກັນຫຼືວິດ ໄກສະແໜຜູ້ຮັບຈຶ່ງເປັນ

(๑) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมด้า หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตรา้อยละ ๓.๐

(๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคม หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตรา้อยละ ๓.๐

คำว่า “การให้บริการ” หมายความว่า การกระทำใดๆ อันอาจนำไปประโยชน์อันมีผลค่าซึ่งมิใช่การขายสินค้า

คำว่า “ภัตตาคาร” หมายความว่า กิจการขายอาหารหรือเครื่องดื่ม ไม่ว่าชนิดใดๆ รวมทั้งกิจการรับจ้างปูรงอาหารหรือเครื่องดื่ม ทั้งนี้ ไม่ว่าในหรือจากสถานที่ซึ่งจัดให้ประชาชนเข้าไปบริโภคได้

คำว่า “การรับส่งสาธารณะ” หมายความว่า การรับส่งผู้โดยสาร เป็นการทั่วไปเป็นปกติฐาน

ข้อ ๑๒/๒ ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายรางวัล ส่วนลด หรือประโยชน์ใดๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขาย ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(๑) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมด้า หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตรา้อยละ ๓.๐

(๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคม หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตรา้อยละ ๓.๐

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับสำหรับการให้รางวัล ส่วนลด หรือประโยชน์ใดๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขายให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการซึ่งเป็นผู้บริโภค หรือเป็นผู้ประกอบการที่นำสินค้าหรือบริการไปใช้ในการประกอบกิจการของตนเองโดยตรง โดยมิได้มีวัตถุประสงค์ที่จะนำไปขายต่อ

ข้อ ๑๒/๓ ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินค่าเบี้ยประกันวินาศภัย ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจกรรมรับประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยในประเทศไทย หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราอัตรายละ ๑.๐

ข้อ ๑๒/๔ การจ่ายเงินได้เพิ่มประเมินที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ต้องมีจำนวนตามสัญญารายหนึ่งๆ มีจำนวนตั้งแต่หนึ่งพันบาทขึ้นไป แม้การจ่ายนั้นจะได้แบ่งจ่ายครั้งหนึ่งๆ ไม่ถึงหนึ่งพันบาท”

ข้อ ๔ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับสำหรับการจ่ายเงินได้เพิ่มประเมินตั้งแต่วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๔

ศุกร์ตัน Kawinnukul

อธิบดีกรมสรรพากร